

altsaa for at skabe lidt større Klarhed, særlig for Hjælpekassebestyrelsernes Administration af denne Lov, jeg gerne vilde sige et Par Ord og henvende disse til den højtærede Indenrigsminister.

Denne Lov, Loven om Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden, er jo en Art Hjælpekasselov; ikke alene skal Hjælpekasserne uddele Understøttelserne, men der henvises i Loven stadig til Hjælpekasseloven af 1913. Nu er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Indenrigsminister, hvad Meningen egentlig er med disse stadige Henvisninger til Hjælpekasseloven af 29. April 1913. Er det Meningen — for det fremgaar ingenlunde klart af Forslaget og bliver ikke klarere ved en Sammenligning mellem dette Forslag, Hovedloven af 29. April 1913 og de forskellige tidligere Dyrtilslove, vi har haft —, at de almindelige Regler og Betingelser, som Hjælpekasseloven af 1913 opstiller, ogsaa skal finde Anvendelse overfor denne Lov, medmindre den selv gør Undtagelser derfra, saaledes som det er sket i § 2 og i § 3, 1ste Punktum? Jeg spørger altsaa den højtærede Indenrigsminister: 1) om Hjælpekassen foruden til Arbejdsløsheden ogsaa skal tage Hensyn til Værdighed, saaledes som Hjælpekasselovens § 3 foreskriver, 2) om Arbejdsløshedshjælpen efter denne Lov kan ydes af Hjælpekasserne ogsaa til fattigunderstøttede, eller om Hjælpekasselovens § 3, 2det Stykke, om tre Maaneders Frist for dem, som i Forvejen har modtaget Fattighjælp, ogsaa skal gælde, hvis de søger Arbejdsløshedshjælp, og endelig 3), om Hjælp efter denne Lov skal medføre hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret i Henhold til Hjælpekasselovens § 4, 1ste Stykke. Dette sidste var Følgen af de tidligere Love om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse af Oktober 1914 og 1915, medens denne Følge ikke indtraadte efter Dyrtilslovgivningen, saaledes som det nærmere er udviklet i Cirkulæret af 6. August 1918, hvorefter Dyrtilslovgivningen særlig administreres. Det er i øvrigt ikke min Mening i mindste Maade at fordybe mig i de tvivlsomme Fortolkningsspørgsmaal, som Loven giver Anledning til, men disse tre Spørgsmaal, som jeg her direkte har rejst overfor den højtærede Indenrigsminister, er Spørgsmaal, som i det rent daglige baade for Hjælpekassernes og for Forsørgelsesvæsenets Administration vil være af en saadan Betydning, at jeg mener, man burde have affattet Lovforslaget saa klart, at det havde været unødvendigt at rette Forespørgsel i den Anledning her i Tinget.

Carl F. Madsen: Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at naar han siger, at der ingen Baggrund var for de Resolutioner, som er blevet udsendt, og som jeg har nævnt, da maa jeg fastholde, at der virkelig var Grundlag for disse. Jeg gjorde i denne Forbindelse opmærksom paa, at der i Odense, allerede længe før disse Resolutioner blev vedtaget, havde været en meget betydelig Arbejdsløshed, og at der endogsaa var i Hundredvis, som havde opbrugt deres Understøttelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at sætte Arbejder i Gang, som den højtærede Indenrigsminister ogsaa nævnte, skal jeg sige, at da jeg har den Ære at være Medlem af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg og har haft Sæde i dette, lige siden det blev oprettet i 1917, kender jeg meget godt de Forhandlinger, der er førte i dette Udvalg om Mulighederne for at faa Arbejder sat i Gang. Jeg ved ogsaa, at hver Gang man har konfereret med Repræsentanter fra forskellig Side, er vi altid stødt paa dette: Ja, vi har maaske nok Arbejder, vi kan sætte i Gang, men vi mangler Penge. Disse Forhandlinger har været førte saa tidligt som i Efteraaret i dette Udvalg. Den højtærede Regering kan altsaa ikke have undgaet at være bekendt med de Vanskeligheder, man fra forskellig Side har fremhævet, og derfor synes jeg, det er berettiget, naar jeg siger, at der er Grund til at beklage sig over, at disse Forslag, baade dette om Tilskud til at faa Arbejder sat i Gang og Forslaget om Statsstøtte til arbejdsløse i Anledning af Arbejdsløsheden gennem Hjælpekasserne, ikke er fremsatte, længe før det er sket.

Den højtærede Minister talte ogsaa om de Resolutioner, der er vedtagne i forskellige Byer, og betegnede dem som Syndikalist-resolutioner. Jeg maa tage afgjort og bestemt Afstand fra en saadan Udtalelse. De Resolutioner, som er vedtagne ude i Provinserne, er vedtagne af Socialdemokrater og ikke af Syndikalister. Det er Resolutioner, som ergjorte til Genstand for Behandling indenfor Arbejdernes Fællesorganisationer, der staar i Tilslutning til de samvirkende Fagforbund. Paa Møderne har der været Tusinder af Mennesker til Stede, som har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Igangsættelse af Arbejder og Spørgsmaalet om Understøttelse, og Resultatet af disse Spørgsmaals Behandling paa disse Møder er blevet de Resolutioner, som jeg har henvist til. Det gælder bl. a. saa store Byer som Randers, Aarhus, Esbjerg, Odense o. s. v.,